

after palaephatus

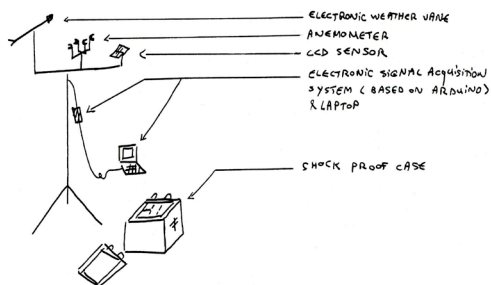
aurèce vettier

tinós, GR

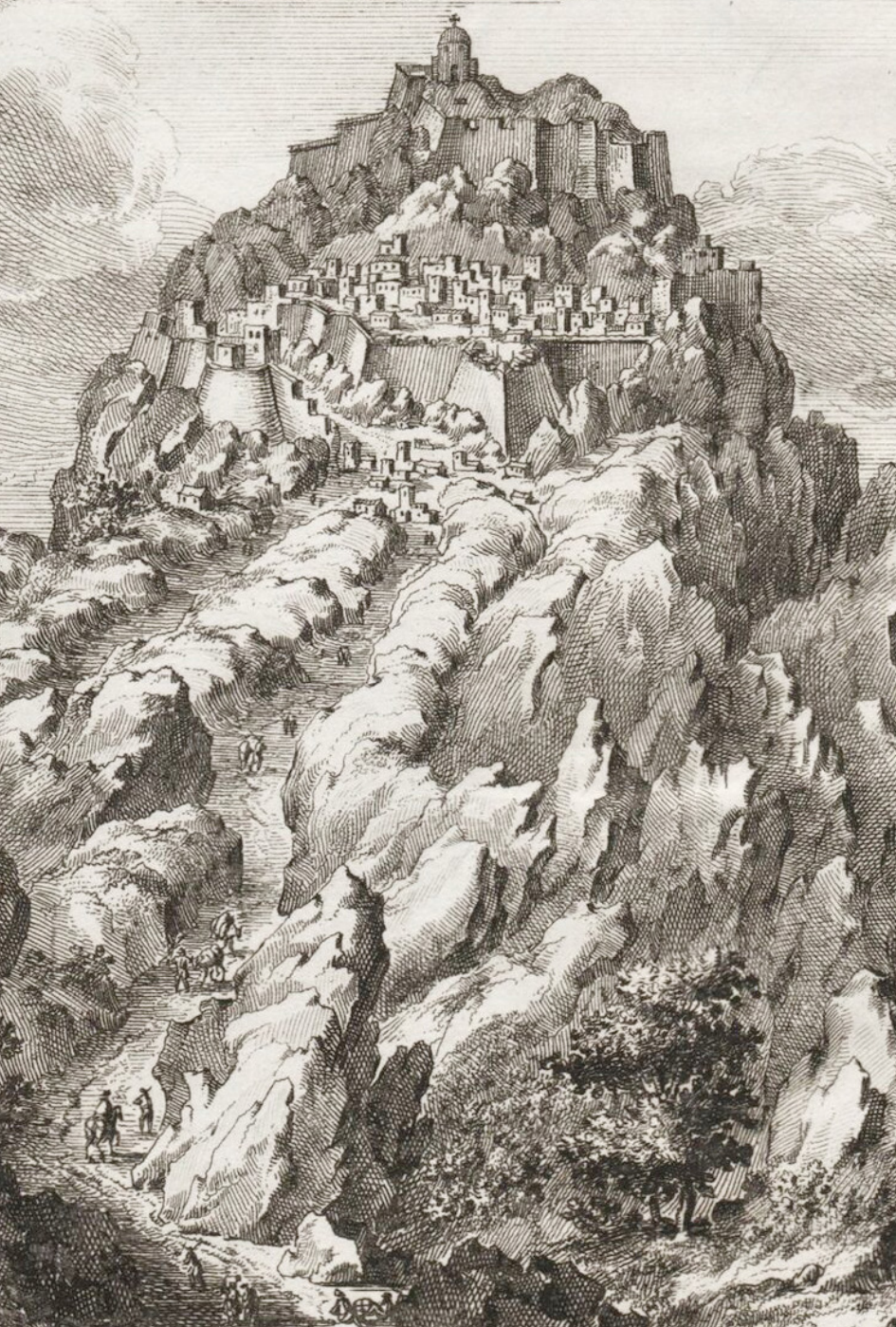
2022

n° _____ / 100

1. tinian roads
2. wind measurements
3. dancing in Greece is living in the present

tinian roads
δρόμοι της Τήνου

Durant ces trois semaines à Tinos, j'ai eu une vie tout à fait monacale.

Je dois dire que cela ne change pas beaucoup de tous les jours. Lorsque je travaille à mon atelier parisien, c'est souvent seul et dans le silence.

Durant ces trois semaines, j'ai croisé des habitants qui sortaient des montagnes et qui m'ont parlé de leurs traditions, des gestes précieux et répétés. Je suis devenu ami avec plusieurs chats, une chèvre et ses deux petits et j'ai conclu un pacte tacite avec les vaches qui boivent l'eau du ruisseau nocturne.

J'ai croisé plusieurs inconnus un peu envahissants qui ont tenté de m'enseigner comment je devais vivre sur l'île et que j'ai écouté du début à la fin sans les interrompre. Pendant ce monologue interminable, je pensais à l'heure précise du soir à laquelle les hérissons sortent sur les pierres aiguisées de la pointe de Mamados, au restaurant du virage de Krokos et son plateau pour deux ou trois personnes, aux gravures de 1688 d'Exomvourgo pour lesquelles j'avais mis depuis de nombreuses années une alerte sur eBay -alerte qui a sonné la veille. Je pensais à cette âme sœur que j'embrassais dans un café du port, aux lieux et aux chemins que j'étais en train de m'approprier tout doucement.

A Komi, ça sent le figuier. Il y a la guerre en Ukraine, et je pense à celle du Péloponnèse, du temps de Thucydide. Les habitants de Milos voulaient rester neutres et en paix. Ils furent massacrés par Athènes, et les survivants de cette riche île ont financé l'effort qui a précipité la fin de l'agresseur.

J'ai toutes ces choses en tête et beaucoup plus encore.

Durant ces trois semaines à Tinos, j'ai conduit les fenêtres ouvertes, à moitié nu en écoutant très fort la messe orthodoxe à la radio. Quand on passe une vallée, ça crachote et à partir de Steni, on passe sur des radios turques. Cela me convient aussi. De manière lancinante, j'ai déployé ma machine, mesuré le vent durant quelques centaines de secondes, et créé toutes les formes numériques à graver sur le marbre.

Je me permets, dans cet ouvrage, de réintroduire des poèmes écrits il y a quelques années et déjà publiés ailleurs, car ils concernent directement Tinos et la pulsation des éléments. Et puis, un poème a-t-il vraiment une date de péremption ? J'ai aussi écrit un texte sur la danse et le présent : sur cette base, j'ai demandé à une intelligence artificielle entraînée sur des textes liés à Tinos de repartir de la première ligne de ce texte, et de divaguer un peu.

Plus les technologies sont sophistiquées, plus les œuvres qu'elles contribuent à créer sont fragiles, c'est ce qu'on dit.

Pourtant ici, si tout se passe bien, les traces que j'ai creusées sur les marbres me survivront (j'ai enfoui la moitié des plaques partout sur l'île).

Durant ces trois semaines à Tinos, j'ai suivi une unique règle, celle d'accepter toutes les propositions.

Je me suis baigné tous les jours dans l'eau gelée à l'invitation d'Adam et même après son départ, je suis entré dans la danse avec Kleopatra, j'ai exploré les secrets de la carrière avec Steve, et à l'heure où j'écris ces lignes, il est bien possible que je me retrouve très prochainement dans une partie de football avec mon short de boy scout et mes mocassins flingués.

Pour une fois, je n'ai pas trop pensé à la mort.

Κατά τη διάρκεια των τριών εβδομάδων στην Τήνο, ακολούθησα έναν τρόπο ζωής πολύ μοναστικό. Πρέπει να πω ότι αυτό δεν απέχει πολύ από τον τρόπο ζωής μου τον υπόλοιπο χρόνο. Όταν εργάζομαι στο στούντιο μου στο Παρίσι, είμαι συχνά μόνος και σιωπηλός.

Κατά τη διάρκεια των τριών εβδομάδων στην Τήνο, κι όσο ήμουν καθηλωμένος ψηλά στα βουνά μετρώντας τον άνεμο, συνάντησα συχνά ανθρώπους που ξεπετάγονταν μέσα από τα βουνά.

Μου μίλησαν για τις παραδόσεις τους, για τις πολύτιμες και επαναλαμβανόμενες χειρονομίες του δικού τους τρόπου ζωής. Έγινα φίλος με αρκετές γάτες, μια κατσίκια και τα δύο μικρά της, κι έκανα μια σιωπηρή συμφωνία με τις αγελάδες που πίνουν νερό από το ρυάκι τη νύχτα.

Συνάντησα αρκετούς, μάλλον αδιάκριτους, αγνώστους που προσπάθησαν να με διδάξουν πώς θα έπρεπε να ζήσω στο νησί και τους άκουσα από την αρχή μέχρι το τέλος χωρίς να τους διακόψω. Κατά τη διάρκεια αυτού του ατελείωτου μονόλογου, σκεφτόμουν την ακριβή βραδυνή ώρα που βγαίνουν οι σκαντζόχοιροι στα κοφτερά βράχια της λίμνης στο Μάμαδος, το εστιατόριο στην κλειστή στροφή του Κρόκου με την πιατέλα για δύο ή τρία άτομα, τις γκραβούρες του Εξωμβούργου του 1688 για τις οποίες εδώ και πολλά χρόνια έχω ήδηβάλει ειδοποίηση στο eBay -μια ειδοποίηση που χτύπησε επιτέλους μόλις την προηγούμενη ημέρα. Σκεφτόμουν την αδελφή ψυχή που φιλούσα σ' ένα καφέ στο λιμάνι, τα μέρη και τα μονοπάτια που σιγά σιγά έκανα δικά μου.

Στην Κομί, μυρίζει η συκιά. Υπάρχει αυτή τη στιγμή ένας πόλεμος στην Ουκρανία και σκέφτομαι τον Πελοποννησιακό πόλεμο στην εποχή του Θουκυδίδη. Οι κάτοικοι της Μήλου ήθελαν να παραμείνουν ουδέτεροι και ειρηνικοί.

wind measurement n°6 after falatados on may 3rd, 2022 at 14:05, photo by Adam Fish

Σφαγιάστηκαν από τους Αθηναίους και οι επιζώντες αυτού του πλούσιου νησιού χρηματοδότησαν την προσπάθεια που επιτάχυνε το τέλος του επιτιθέμενου. Όλα αυτά τα πράγματα είναι στο μυαλό μου και άλλα πολλά.

Κατά τη διάρκεια των τριών εβδομάδων στην Τήνο, οδηγούσα με ανοιχτά παράθυρα, ημίγυμνος, ακούγοντας δυνατά στο ραδιόφωνο την ορθόδοξη λειτουργία. Όταν περνάμε από την κοιλάδα, το σήμα χάνεται κι από το χωριό Στενή και μετά πιάνει έναν τούρκικο σταθμό. Κι αυτό μου ταιριάζει. Με ιεροτελεστικό τρόπο, ξεδίπλωσα τον υπολογιστή μου, μέτρησα τον άνεμο για μερικές εκατοντάδες δευτερόλεπτα και δημιούργησα όλα τα ψηφιακά σχήματα που θα χαραχθούν πάνω σε μάρμαρο. Σ' αυτό το βιβλίο παίρνω το θάρρος να επαναφέρω ποιήματα που αφορούν άμεσα την Τήνο και τον παλμό των στοιχείων, ποιήματα τα οποία έγραψα πριν μερικά χρόνια κι έχουν ήδη δημοσιευτεί. Έχει όμως ένα ποίημα ημερομηνία λήξης; Έγραψα επίσης ένα κείμενο για τον χορό και το παρόν: με βάση το συγκεκριμένο κείμενο, ζήτησα από μια τεχνητή νοημοσύνη εκπαιδευμένη πάνω σε κείμενα των οποίων ο αλγόριθμος αφορά την Τήνο, να γράψει ποιήματα ξεκινώντας πατώντας πάντα στην πρώτη μου φράση, και στη συνέχεια να περιπλανηθεί στις λέξεις.

Λένε πως όσο πιο εξελιγμένες είναι οι τεχνολογίες τόσο πιο εύθραυστα γίνονται τα έργα που συμβάλλουν στη δημιουργία τους. Ωστόσο, αν όλα πάνε καλά τώρα, τα ίχνη που έχω ενχαράξει πάνω σε πλάκες μαρμάρου θα επιβιώσουν (έχω θάψει τις μισές πλάκες σε όλο το νησί).

Κατά τη διάρκεια αυτών των τριών εβδομάδων στην Τήνο, ακολούθησα έναν και μοναδικό κανόνα: αυτόν της αποδοχής κάθε πρότασης που θα μου γινόταν.

Έκανα μπάνιο κάθε μέρα στα παγωμένα νερά μετά από πρόσκληση του Adam, ακόμη και μετά την αποχώρησή του. Χόρεψα με την Κλεοπάτρα, εξερεύνησα τα μυστικά του λατομείου με τον Steve, και καθώς γράφω αυτό το κείμενο, μπορεί να βρεθώ πολύ σύντομα σ' έναν ποδοσφαιρικό αγώνα με το προσκοπικό μου σορτσάκι και τα φλεγόμενα παπούτσια μου.

Για πρώτη φορά, δεν σκέφτηκα πολύ το θάνατο.

wind measurement n°1 on livada beach on april 30th, 2022 at 11:55

During these three weeks in Tinos, I had a very monastic life.

I have to say that this is not much different from my daily existence. When I work in my Parisian studio, it is often alone and in silence. During these three weeks, I met people coming out of the mountains and they told me about their traditions, about the precious and repeated gestures. I made friends with several cats, a goat and her two young and I made an unspoken pact with the cows that drink the water from the night stream.

I met several rather intrusive strangers who tried to teach me how I should live on the island and I listened to them from beginning to end without interrupting. During this rather interminable time, I thought about the precise time in the evening when the hedgehogs come out on the sharp rocks of Mamados Point, about the restaurant on the Krokos bend and its platter for two or three people, about the 1688 engravings of Exomvourgo for which I had put an alert on eBay for many years -an alert that rang the day before. I thought of the soul mate I was kissing in a café in the harbour, of the places and paths I was slowly making my own again.

Komi smells like a fig tree. There is war in Ukraine, and I think of the Peloponnesian war in Thucydides' time. The inhabitants of Milos wanted to remain neutral and at peace. They were massacred by Athens, and the survivors of this rich island financed the effort that hastened the end of the aggressor.

I have all these things in mind and much more.

During those three weeks in Tinos, I drove with my windows open, half naked, listening loudly to the Orthodox mass on the radio. When you pass a valley, it's sputtering and from Steni onwards you get Turkish radio. That suits me too. In a haunting way, I deployed my machine, measured the wind for a few hundred seconds, and created all the digital shapes to be engraved on the marble.

In this book, I take the liberty of reintroducing poems written a few years ago and already published elsewhere, because they directly concern Tinos and the pulsation of the elements. And does a poem really have an expiration date? I also wrote a text about dancing in the present: on this basis, I asked an artificial intelligence trained on texts related to Tinos to start from the first line of this text, and to ramble a bit.

The more sophisticated the technologies, the more fragile the works they help to create, so they say. Yet here, if all goes well, the traces I have dug in the marble will survive me (I have buried half the slabs all over the island).

During these three weeks in Tinos, I followed a single rule, that of accepting all proposals.

I bathed every day in the freezing water at Adam's invitation and even after he left, I danced with Kleopatra, I explored the secrets of the quarry with Steve, and as I write this, I may well find myself in a football game in my boy scout shorts and flaming loafers very soon.

For once, I didn't think too much about death.

aurèce vettier, *a windy day in Tinos*, AI-generated image, AV-2022-U-247

Notes about “On Incredible Tales” by Palaephatus

Written in the second half of the IVth century B.C.

At the beginning of each short text, Palaephatus introduces a well-known myth with which everybody is familiar. He declares the absurdity that each myth took place as such. He then proposes a more rational, realistic explanation of the myth, which was distorted afterwards by poets and popular tradition.

Palaephatus’ interpretation of Aeolus’ (Αἴολος) myth developed in Homer’s poems, is particularly fascinating.

As described in the Odyssey, Aeolus lived on the floating island of Aeolia -possibly the Stromboli island- and was visited by Odysseus and his crew.

Aeolus invited them to stay on the island for a month, and as the master of all winds, provided them with a west wind to carry them home to Ithaca, as well as with a bag containing all other winds, but the west. Odysseus and his crew members traveled steadily and anxiously for several days, but with his native land in sight, Odysseus felt exhausted to sleep.

16 His men proceeded to indulge their curiosity to see the costly presents which they thought the bag contained, opened it, and the imprisoned winds outburst with such a roar that the force drove the ship back to Aeolus’ island.

Palaephatus evokes Aeolus in these terms: *“It is said that Aeolus was a man able to master the winds and entrusted Odysseus with them, trapped in a bag. The impossibility of such a fact, I believe that nobody doubts it. It is likely that Aeolus was an astronomer who predicted for Odysseus the time and the directions in which the winds would blow.”*

Palaephatus does not challenge at all the fact that the myth took place in some way. However, he attempts to create a bridge between an abstract space and reality, by trying to understand how these myths were born.

In fact, Palaephatus sees Aeolus as a scientist, who possibly became legendary thanks to a particularly accurate and crucial prediction of winds.

Σημειώσεις για το «Περί απίστευτων ιστοριών» του Παλαίφατος

Γράφτηκε στο δεύτερο μισό του IVου αιώνα π.Χ.

Στην αρχή κάθε σύντομου κειμένου, ο Παλαίφατος επιλέγει και εισάγει έναν γνωστό μύθο που όλοι γνωρίζουν και δηλώνει ότι είναι παράλογο να πιστεύουμε ότι συνέβη ως τέτοιος. Στη συνέχεια προτείνει μια πιο ορθολογική, ρεαλιστική εξήγηση του μύθου, ο οποίος στη συνέχεια διαστρεβλώθηκε, από τους ποιητές και τη λαϊκή παράδοση.

Η έρμηνεία του Παλαίφατος για τον μύθο του Αϊόλου, που αναπτύσσεται στά έπη του Όμηρου, είναι ιδιαίτερα συναρπαστική.

Όπως περιγράφεται στην Οδύσσεια, ο Αίολος ζούσε στο πλωτό νησί της Αιολίας -πιθανόν το νησί Στρόμπολι- και τον επισκέφθηκε ο Οδυσσέας και το πλήρωμά του.

Ο Αίολος τους προσκάλεσε να μείνουν στο νησί για έναν μήνα, και ως κύριος όλων των ανέμων, τους παρείχε έναν δυτικό άνεμο για να τους μεταφέρει στο σπίτι τους στην Ιθάκη, αλλά και έναν σάκο, που περιείχε όλους τους ανέμους εκτός από τον δυτικό. Ο Οδυσσέας και τα μέλη του πληρώματός του ταξίδευαν σταθερά και με αγωνία για αρκετές ημέρες, αλλά με την πατρίδα του στον ορίζοντα, ο Οδυσσέας βυθίστηκε καταβεβλημένος από τον ύπνο.

Οι άντρες του προχώρησαν να ικανοποιήσουν την περιέργειά τους να δουν τα ακριβά δώρα που νόμιζαν ότι περιείχε ο σάκος, τον άνοιξαν και ξέσπασαν οι φυλακισμένοι άνεμοι με τέτοιο θόρυβο που η δύναμή τους οδήγησε το πλοίο πίσω στο νησί του Αϊόλου.

Ο Παλαίφατος επικαλείται τον Αίολο με αυτούς τους όρους: «Λέγεται ότι ο Αίολος ήταν ένας άνθρωπος ικανός να κυριαρχεί στους ανέμους και ότι τους εμπιστεύτηκε στον Οδυσσέα, παγιδευμένους σε έναν σάκο. Το γεγονός ότι αυτό είναι αδύνατο, πιστεύω ότι κανείς δεν το αμφισβητεί. Είναι πιθανό ότι ο Αίολος ήταν αστρονόμος και ότι πρόέβλεψε για τον Οδυσσέα τον χρόνο και τις κατευθύνσεις προς τις οποίες θα φυσούσαν οι άνεμοι».

Ο Παλαίφατος δεν αμφισβητεί καθόλου το γεγονός ότι ο μύθος συνέβη με κάποιον τρόπο. Ωστόσο, επιχειρεί να δημιουργήσει μια γέφυρα μεταξύ ενός αφηρημένου χώρου και της πραγματικότητας, προσπαθώντας να κατανοήσει πώς γεννήθηκαν αυτοί οι μύθοι.

Στην πραγματικότητα, ο Παλαίφατος βλέπει τον Αίολο ως έναν επιστήμονα, που ενδεχομένως έγινε θρυλικός, χάρη σε μια ιδιαίτερα ακριβή και κρίσιμη πρόβλεψη των ανέμων.

map of the Cyclades by Olbert Dapper, 1688, collection of the artist

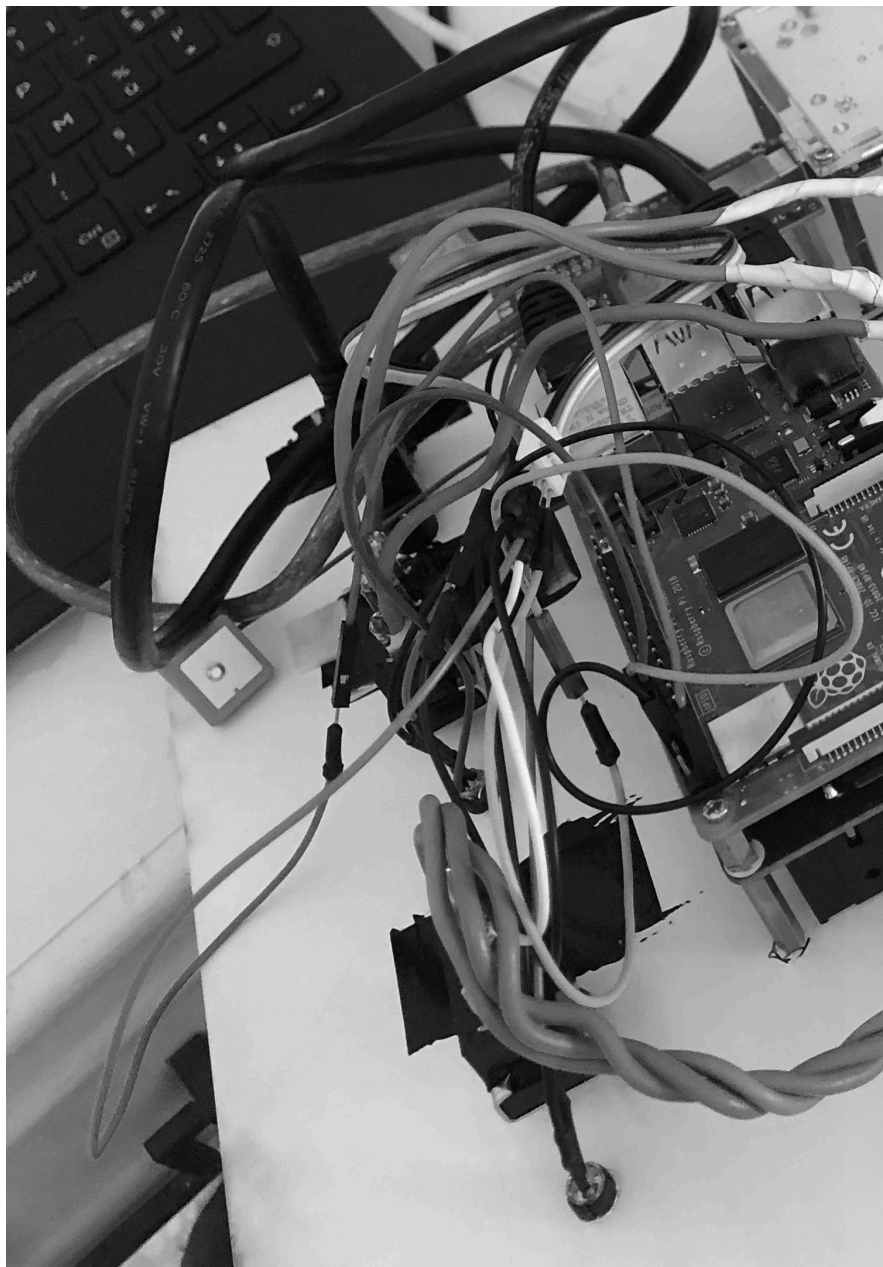

About Kinono Art residency

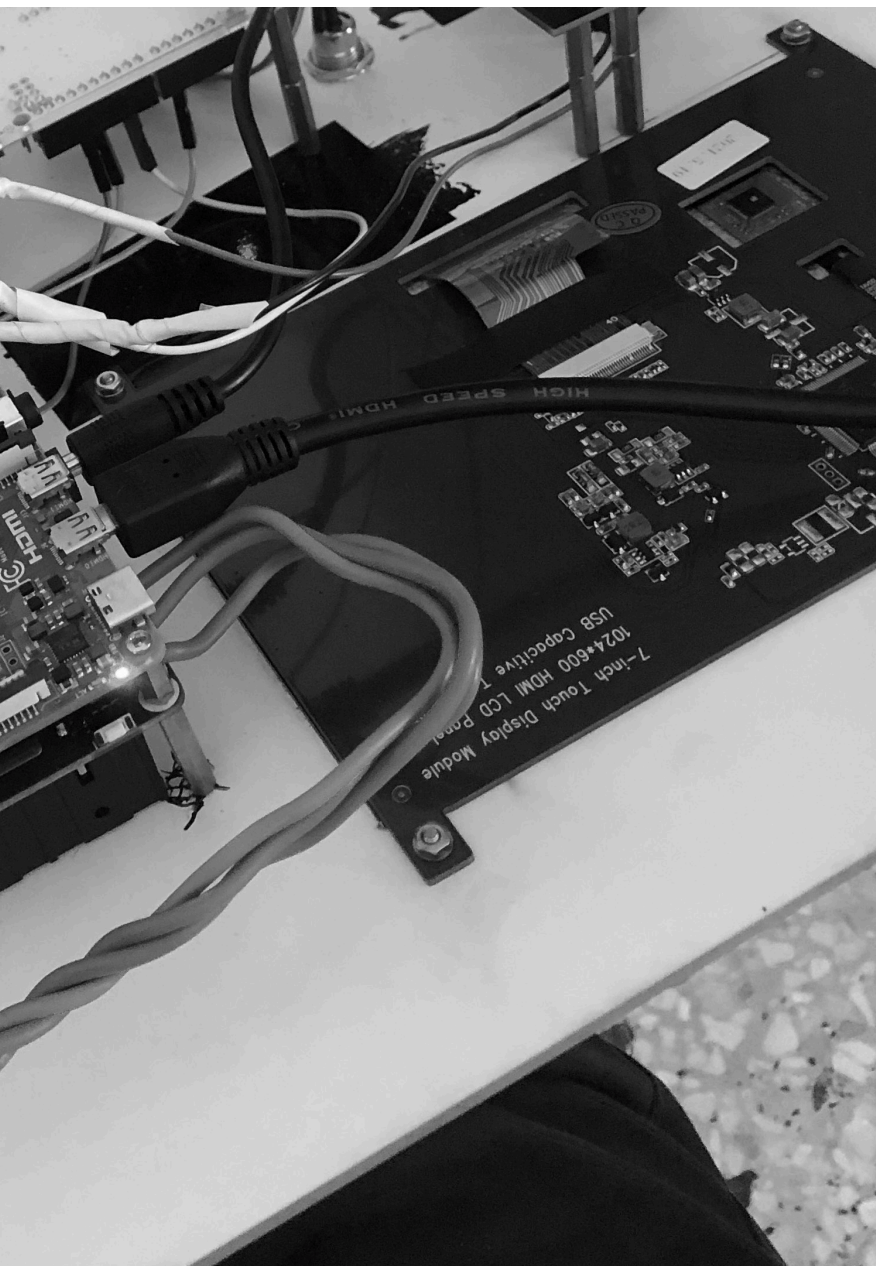
“After Palaephatus” is a series of collaborative projects and interventions developed during the Kinono residency in Tinos, in Spring of 2022. In this work, aurèce vettier relies on the case of Palaephatus, in which Aeolus was a scientist. Nevertheless, the hypothesis of Palaephatus that the bag of Aeolus did not exist is disputed by the artist who then creates a poetic “Bag of the Winds”, with the help of modern technologies and collaborations. He then fills his bag with the winds of Tinos and calls it “Wind Fragments”.

aurèce vettier has designed and created an electronical installation, named after the nymph Deiopea (Δηϊοπέα) -the wife of Aeolus. This device measured the direction, speed and GPS position of the winds in 20 selected locations, and converted the signals generated by the winds into 20 visual shapes called “Wind Fragments”.

With the help of a local workshop, 20 rectangles were cut on reclaimed pieces of Tinos’ marble. On each rectangle, aurèce vettier carved the shape of the wind. Some pieces are put back on the measurement sites, others will be brought and shown elsewhere.

aurèce vettier, back of Deiopea machine, april 2022

Σχετικά με την κατοικία Kinono

Το έργο “Μετά τον Παλαίφατο” είναι μια σειρά από συνεργασίες και παρεμβάσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του Kinono residency στην Τήνο, την Άνοιξη του 2022. Στο έργο αυτό, ο καλλιτέχνης aurèce vettier βασίζεται πάνω στην υπόθεση του Παλαίφατου, ότι ο Αίολος ήταν επιστήμονας. Παρ’ όλ’ αυτά, αμφισβηστεί την υπόθεση του Παλαίφατου ότι ο ασκός του Αιόλου δεν υπήρξε και δημιουργεί ο ίδιος έναν ποιητικό “Ασκό των Ανέμων”, με τη βοήθεια σύγχρονων τεχνολογιών και συνεργασιών, το γεμίζει με τους ανέμους της Τήνου και το ονομάζει “Κομμάτια Ανέμων”.

Ο καλλιτέχνης aurèce vettier σχεδίασε και δημιούργησε μια ειδική ηλεκτρονική εγκατάσταση, η οποία φέρει το όνομα της νύμφης που παντρεύτηκε τον Αίολο: «Deiorea» (Δηϊορεία). Η συσκευή αυτή μετρά την κατεύθυνση, την ταχύτητα και τη θέση GPS των ανέμων σε 20 επιλεγμένες τοποθεσίες της Τήνου και μετατρέπει τα σχήματα που παράγονται από τους ανέμους σε 20 σχήματα, οπτικές αναπαραστάσεις που ονομάζονται «Wind Fragments».

26

Με τη βοήθεια ενός τοπικού εργαστηρίου, 20 ορθογώνια κόβονται σε ανακτημένα κομμάτια μαρμάρου της Τήνου. Σε κάθε ορθογώνιο, ο aurèce vettier σκαλίζει το σχήμα του ανέμου. Ορισμένα κομμάτια επανατοποθετούνται στους χώρους μέτρησης, άλλα θα μεταφερθούν και θα παρουσιαστούν σε άλλο χώρο.

the marble workshop in Chora, april 2022

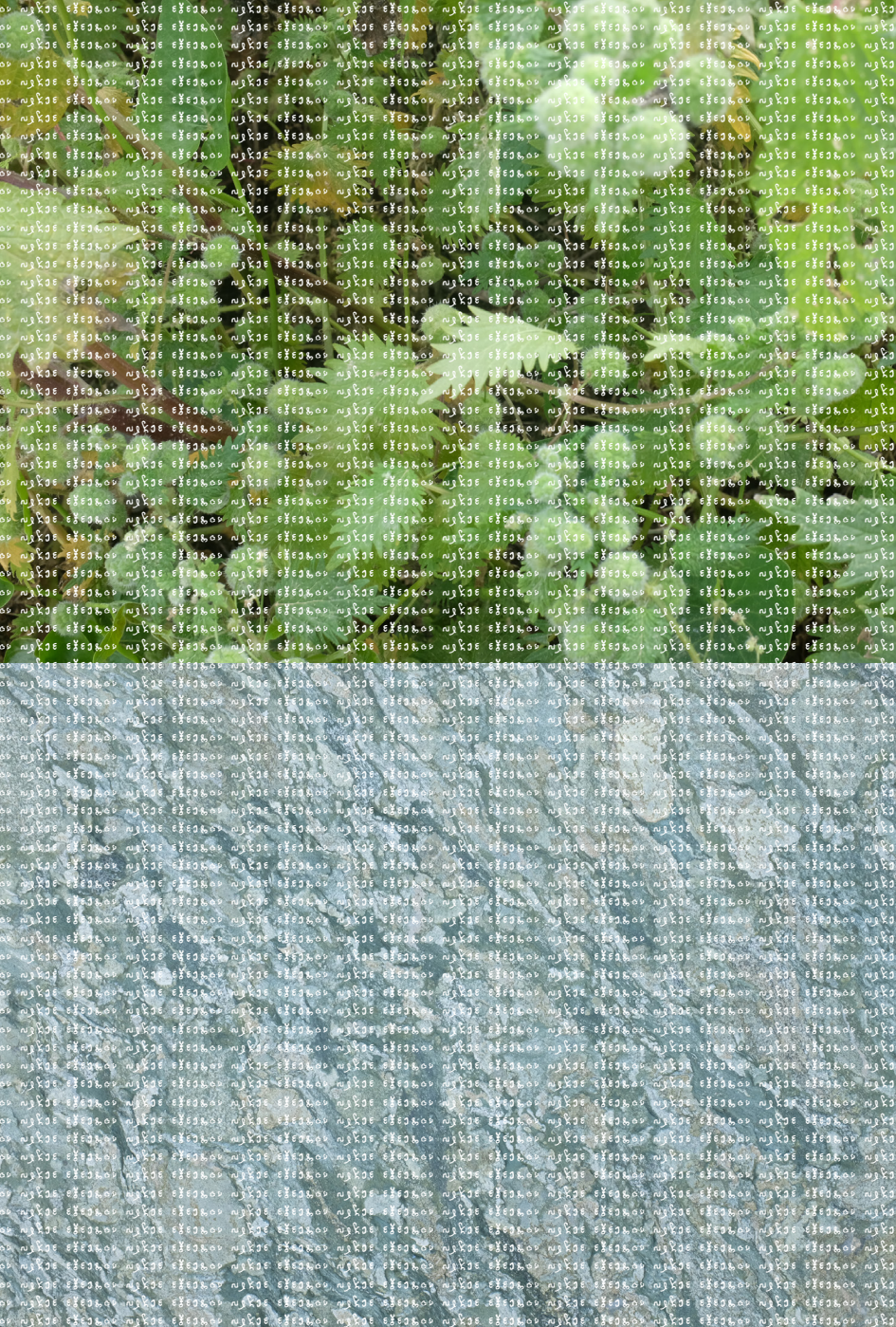
depart and return

among the spheric rocks of Volax,
the island of my childhood,
I dream about you.
You never appear in person—
you are blurred
behind wind-blown curtains.
I watch outside
the window and see
tugboats scurry like retrievers,
seagulls fall from the sky like dropped
toys,
and then,

να φύγω και να επιστρέψω

ανάμεσα στους σφαιρικούς βράχους
του Βωλάξ,
το νησί των παιδικών μου χρόνων,
Σε ονειρεύομαι.
Δεν εμφανίζεσαι αυτοπροσώπως—
είσαι μια θολούρα
πίσω από τις κουρτίνες που φυσάει ο
άνεμος.
Παρακολουθώ
το παράθυρο και βλέπω
τα ρυμουλκά να τρέχουν σαν τα
κυνηγόσκυλα,
γλάρους να πέφτουν από τον ουρανό
σαν πεταμένα παιχνίδια,
και μετά,

wind measurements
μετρήσεις ανέμου

wind measurement n°1 - livada beach

30.04.2022 11:52

37° 36' 36" N, 25° 14' 11" E

658 s

AV - 2022 - P - 206

wind measurement n°2 - volax

30.04.2022 14:19

37° 35' 38'' N, 25° 10' 38'' E

365 s

AV - 2022 - P - 207

wind measurement n°3 - above isternia

30.04.2022 19:02

37° 37' 1'' N, 25° 3' 43'' E

276 s

AV - 2022 - P - 208

wind measurement n°4 - exomvourgo

01.05.2022 11:31

37° 34' 39'' N, 25° 10' 7'' E

514 s

AV - 2022 - P - 209

wind measurement n°5 - kolimbithra

01.05.2022 14:09

37° 37' 47'' N, 25° 08' 36'' E

729 s

AV - 2022 - P - 210

wind measurement nº6 - after falatados

03.05.2022 14:01

37° 36' 52'' N, 25° 11' 03'' E

183 s

AV - 2022 - P - 211

wind measurement nº7 - falatados

03.05.2022 14:21

37° 35' 55" N, 25° 11' 42" E

319 s

AV - 2022 - P - 212

wind measurement n°8 - krokos

03.05.2022 15:53

37° 35' 28'' N, 25° 09' 31'' E

536 s

AV - 2022 - P - 213

wind measurement n°9 - kato klisma

03.05.2022 16:33

37° 37' 22" N, 25° 06' 40" E

395 s

AV - 2022 - P - 214

wind measurement n°10 - komi

03.05.2022 17:06

37° 36' 27'' N, 25° 08' 17'' E

374 s

AV - 2022 - P - 215

wind measurement n°11 - agapi

03.05.2022 17:23

37° 36' 26'' N, 25° 09' 43'' E

335 s

AV - 2022 - P - 216

wind measurement n°12 - marlas

04.05.2022 16:14

37° 39' 15'' N, 25° 01' 16'' E

457 s

AV - 2022 - P - 217

wind measurement n°13 - pyrgos

04.05.2022 17:19

37° 38' 22" N, 25° 02' 40" E

301 s

AV - 2022 - P - 218

wind measurement n°14 - ormos isternion

04.05.2022 17:51

37° 37' 15'' N, 25° 02' 08'' E

317 s

AV - 2022 - P - 219

wind measurement n°15 - panormos

04.05.2022 18:38

37° 39' 36'' N, 25° 03' 24'' E

1451 s

AV - 2022 - P - 220

wind measurement n°16 - mamados

04.05.2022 20:13

37° 38' 59" N, 24° 59' 56" E

342 s

AV - 2022 - P - 221

wind measurement n°17 - koumelas quarries

05.05.2022 11:12

37° 40' 28'' N, 25° 00' 25'' E

675 s

AV - 2022 - P - 222

wind measurement nº18 - new port chora

07.05.2022 10:44

37° 32' 23'' N, 25° 09' 17'' E

444 s

AV - 2022 - P - 223

wind measurement n°19 - santa margarita

07.05.2022 11:25

37° 33' 58" N, 25° 12' 40" E

331 s

AV - 2022 - P - 224

wind measurement n°20 - agios sostis

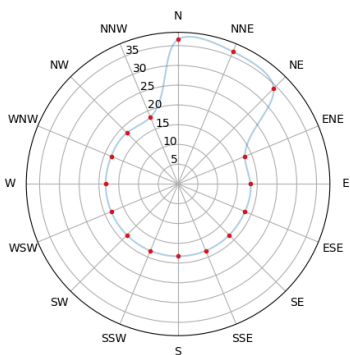
07.05.2022 12:12

37° 31' 53'' N, 25° 12' 36'' E

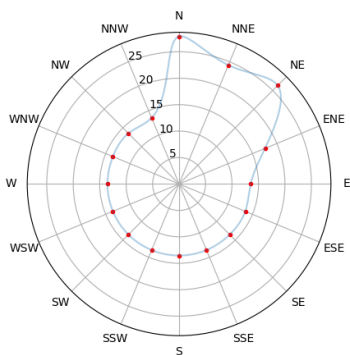
467 s

AV - 2022 - P - 225

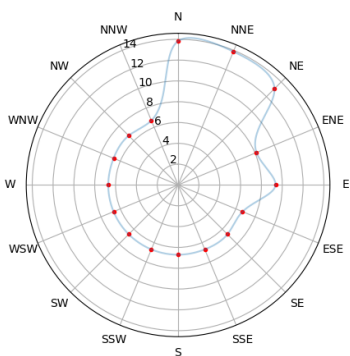

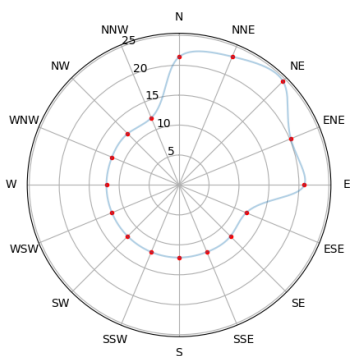
5

6

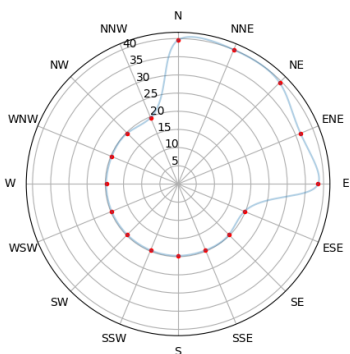

74

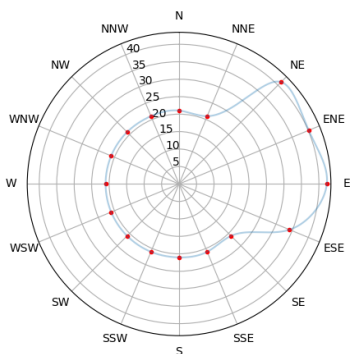

12

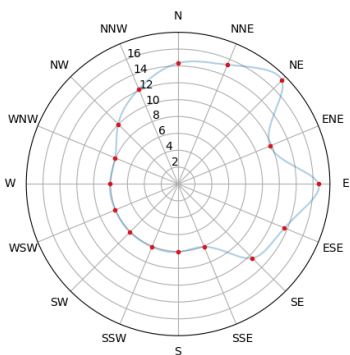
17

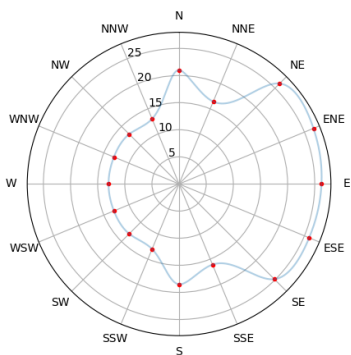
2

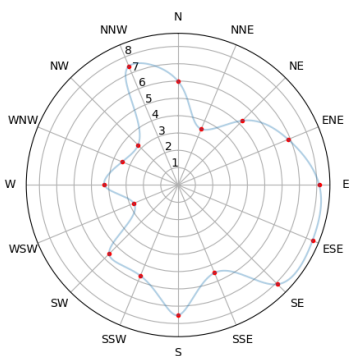
3

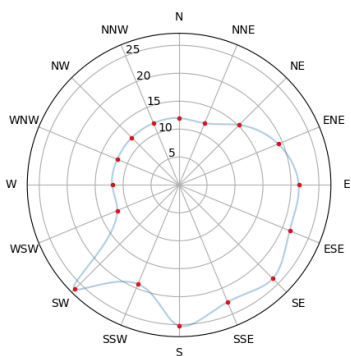
14

1

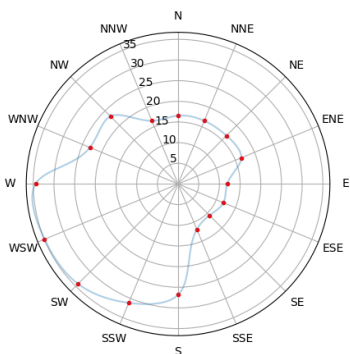

11

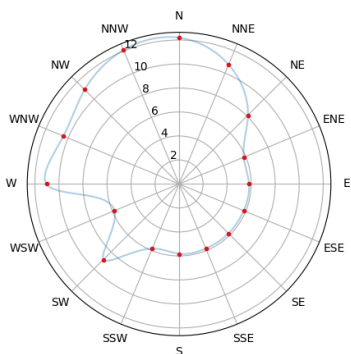

75

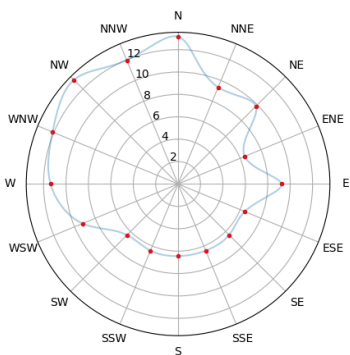
19

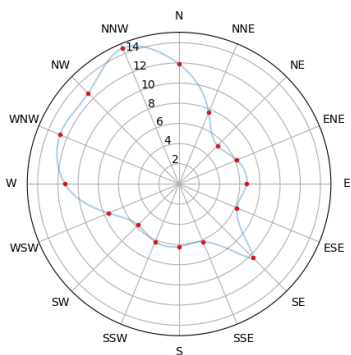
15

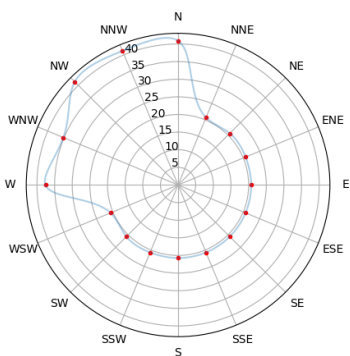
10

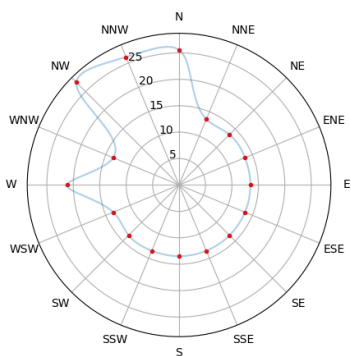
7

9

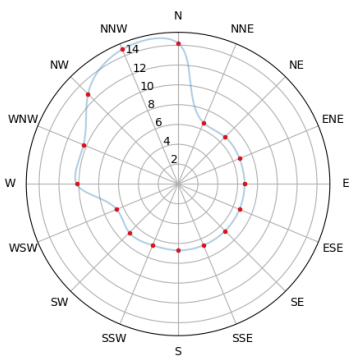

76

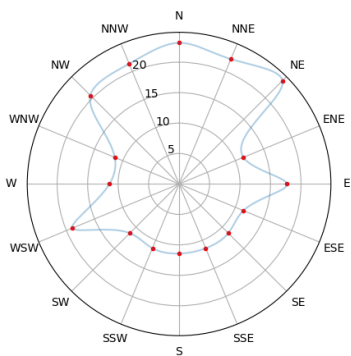

4

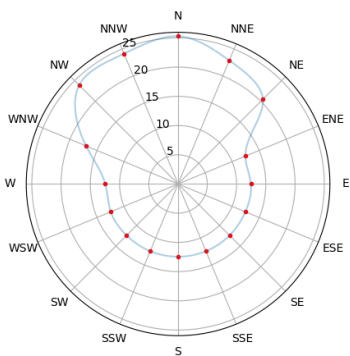
13

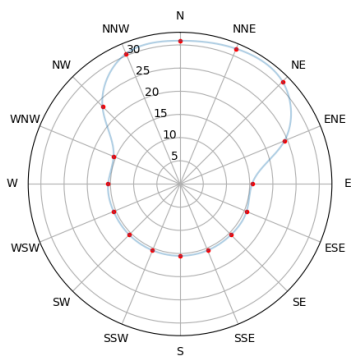
16

20

8

18

77

wind speeds in m.s⁻¹

Δύσβατο

Paralia Agia
Thalassa

Όρμος
Πανόρμου

Ρανονίος
Πάνορμος

Καρδιανή

Όρμος
Καρδιανής

Paralia
R...

l'île

ma migraine pieuse pare les Cyclades
 ivre, dans le port d'automne, je viens souffler la fraîcheur
 sur l'herbe, où l'ombre enfin solide se couvre d'offrandes
 c'est pour ces tresses d'épis que s'exalte et s'abaisse le ciel
 rougeoyant
 pour mon île au ciel.

το νησί

η ευσεβής ημικρανία μου στολίζει τις Κυκλάδες
 μεθυσμένος, στο φθινοπωρινό λιμάνι, φτάνω να φουσήξω τη
 φρεσκάδα
 πάνω στο γρασίδι, όπου η σκιά, συμπαγής επιτέλους,
 καλύπτεται με τάματα
 είναι για αυτές τις πλεξούδες από στάχυα καλαμποκιού που ο
 ουρανός ανυψώνεται και χαμηλώνει
 λαμπερός
 για το νησί μου ψηλά στον ουρανό.

dancing in Greece is living in the present
το να χορεύεις στην Ελλάδα είναι να ζεις το παρόν

representation of a mastic leaf by Olfert Dapper, 1688, collection of the artist

previous page : aurèce vettier, *dancing in Greece*, AI-generated image, may 2022

next page page (left) : green marble in Koumelas quarries, may 2022

next page page (right) : musical score for Εξομολογείσθε τω Κυρίω

“When I settled in Tinos coming from the city -Athens- I stayed in a dovecote for a few months. At the beginning I couldn't sleep. The wind was too strong for me, everything was vibrating.

It was when I realized: «I am in nature now, I am close to the elements: wind, rain, sun». One night, we were at Kolibithra beach, hanging out in a kind of bamboo shelter, always re-built during the summer. When I decided to return back home, I got out of the shelter and literally couldn't walk. The wind, the wind was unbelievably strong. It would wash away everything.

This is when I felt that I really loved the wind. I embraced it, and in my opinion, that's what you should do. I went back to the shelter and invited some friends to experience it. Embrace the wind -they felt the same.

They returned to the shelter and brought out other friends to experience the same. Even for the island of Tinos it was an exceptional wind.

Last year we had many days without wind. At first, we enjoyed the complete stillness, but soon, we were waiting for the wind to come back.

There is a whole special feeling about Tinos, do you feel it?”

87

«Όταν εγκαταστάθηκα στην Τήνο ερχόμενος από την πόλη, την Αθήνα, έμεινα σε έναν περιστεριώνα για μερικούς μήνες. Στην αρχή δεν μπορούσα να κοιμηθώ, ο αέρας ήταν πολύ δυνατός για μένα, όλα δονούνταν στο σπίτι.

Τότε ήταν που συνειδητοποίησα : «Τώρα είμαι στη φύση, είμαι κοντά στα στοιχεία: τον άνεμο, τη βροχή, τον ήλιο». Ένα βράδυ, ήμασταν στην παραλία της Κολυμπήθρας, αράζαμε σε ένα είδος καταφυγίου από μπαμπού που ξαναχίτζεται πάντα το καλοκαίρι. Όταν αποφάσισα να γυρίσω σπίτι, βγήκα από το καταφύγιο και κυριολεκτικά δεν μπορούσα να περπατήσω. Ο άνεμος ήταν απίστευτα δυνατός. Παρέσυρε τα πάντα.

Τότε ήταν που ένιωσα ότι αγαπούσα πραγματικά τον άνεμο. Τον αγκάλιασα, και κατά τη γνώμη μου, αυτό πρέπει να κάνετε κι εσείς. Επέστρεψα στο καταφύγιο και κάλεσα μερικούς φίλους να το ζήσουν. Αγκαλιάζοντας τον άνεμο -ένιωσαν το ίδιο.

Επέστρεψαν στο καταφύγιο κι έφεραν κι άλλους φίλους να βιώσουν το ίδιο.

Ακόμη και για το νησί της Τήνου ήταν ένας εξαιρετικός άνεμος.

Πέρυσι είχαμε πολλές ημέρες χωρίς άνεμο. Στην αρχή απολαύσαμε την απόλυτη ηρεμία, αλλά σύντομα περιμέναμε να επιστρέψει ο άνεμος.

Υπάρχει ένα ολότελα ιδιαίτερο συναίσθημα για την Τήνο, το νιώθετε ?»

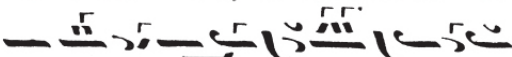
Ἦχος δ΄. Βου.

E ξο μο λο γει σθαι τω Κυ ρι ι ι ι ι ω

ο τι ι α α γα α θο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ι ι ι ι α ο τι εις τον αι ω ω ω γα α

το ε λε ε ο ος α αυ του ου ου ου ου ου Αλ

λη λου ου ου ου ι ι ι ι α

en descendant de la montagne
(βωλάξ)

viandes ultramarines
couronnes d'épines
cités que tous espèrent gagner
chants d'universelle ivrognerie
le curé
la barque sur l'horizon
l'aigle phénix et l'aubépine
les bons onguents
riez, priez,
priez !
un lac blanc
tes lèvres
des chairs brunes et fouettées
le détroit
un chat qui a tout vu
le ciel, des lignes inégales
une chanson de Paris oubliée
la nuit dans vos grottes
les cous des suaires et
les cous des feuilles.

κατεβαίνοντας από το βουνό
(βωλάξ)

κρέατα πέρα από τη θάλασσα
αγκάθινα στέμματα
πόλεις που όλοι ελπίζουν να
κατακτήσουν
τραγούδια της παγκόσμιας μέθης
ο ιερέας
η βάρκα στον ορίζοντα
ο αετός φοίνικας και η ιπποφάεας
τα ιερά λάδια ς
γελάστε, προσευχηθείτε,
προσευχηθείτε!
μια λευκή λίμνη
τα χείλη σου
σάρκα μαυρισμένη και μαστιγωμένη
το στενό
μια γάτα που έχει δει τα πάντα
ο ουρανός, ανομοιόμορφες γραμμές
ένα ξεχασμένο τραγούδι από το Παρίσι
η νύχτα μέσα στις σπηλιές σας
ο λαιμός των σαβάνων
ο λαιμός των φύλλων.

je parle italien avec des anciens, ô amie !
j'ai veillé trente ans, la sainte journée
aussi
je suis ton compagnon au heaume fra-
cassé

regarde mes veines, le sable pétrit mes
poumons
le vent du rivage semé de laine grossière.

μιλω ιταλικά με τους αρχαιότερους, ω
φίλε!

τριάντα χρόνια αγρυπνώ την ιερή
ημέρα

είμαι ο σύντροφός σου με το ιπποτικό
του κράνος σπασμένο

κοίτα τις φλέβες μου, η άμμος ζυμώνει
τους πνεύμονές μου

ο άνεμος της ακτής σπαρμένος με
χοντρό μαλλί.

xlvii

« salue d'abord le sage »
je baisai ses fines chevilles
il m'apporte de célestes tuniques
nous partons faire des cypres, de grandes
quenouilles.

« χαιρετήστε πρώτα τον σοφό ».
φίλησα τους ωραίους αστραγάλους του
μου φέρνει ουράνιους χιτώνες
να φτιάξουμε κυπαρίσσια, μεγάλες
ρόκες αργαλειού.

arcs voltaïques
décharges électriques des vents
dans les enluminures
s'entrechoquent nos racines

βολταϊκά τόξα
ηλεκτρικές εκκενώσεις των ανέμων
στις εκλάμψεις
οι ρίζες μας αλληλοσυγκρούονται

lvii

aujourd'hui, j'ai le regard d'Orphée et la
feuillée

les verdoyants bocages les prairies infer-
nales

je les embrasse
à faire mourir les ombres
après avoir épousé chaque fleur aban-
donnée j'entends mourir là-bas,
dans les coquelicots et les ormes noirs.

σήμερα, έχω το βλέμμα του Ορφέα και
το φύλλωμα
τα πράσινα άλση τα κολασμένα
λιβάδια
τα αγκαλιάζω
για να πεθάνουν οι σκιές
αφού νυμφευτώ κάθε εγκαταλειμμένο
λουλούδι προσμένω να πεθαίνω εκεί
πέρα,
ανάμεσα στις παπαρούνες και στις
μαύρες φτελιές.

dancing in Greece, is living in the present
a great task for us all
the way a good ship
can weather any sea.

dancing in Greece, is living in the present
as there are no seasons, only wind
and the sound of wind
combs the sand from copper hair.

dancing in Greece, is living in the present
a scent of jasmine and rose
a vineyard being destroyed by the wind
a piece of music coming from another time

a familiar tune
no longer played.

94

Το να χορεύεις στην Ελλάδα είναι να ζεις το παρόν.
ένα μεγάλο καθήκον για όλους μας
ο τρόπος που ένα καλό πλοίο
μπορεί ν' αντέξει κάθε θάλασσα.

Το να χορεύεις στην Ελλάδα είναι να ζεις το παρόν.
καθώς δεν υπάρχουν εποχές, μόνον ο άνεμος
και ο ήχος του ανέμου
χτενίζει την άμμο από τα χάλκινα μαλλιά.

Το να χορεύεις στην Ελλάδα είναι να ζεις το παρόν.
ένα άρωμα από γιασεμί και τριαντάφυλλο
ένας αμπελώνας που καταστρέφεται από τον άνεμο
ένα κομμάτι μουσικής από μια άλλη εποχή

μια γνώριμη μελωδία που δεν παίζεται πια.

Danser en Grèce, c'est vivre dans le présent. Je suis descendu du bateau fumant il y a trente minutes, alors je ne connais pas le pas, ni la légèreté, ni la chanson, ni la tradition.

J'entre dans la danse, invité par Kleopatra, et je suis un chat chancelant, né sans moustache. J'essaie de bien faire : mes premiers pas sont des sauts effarés qui mettent en tension mes mollets.

Il y a beaucoup de vent.

Je regarde ma belle et aérienne voisine qui guide toute l'assemblée dans sa progression païenne et ancestrale. Elle ne me regarde pas mais elle ne lâche pas ma main, et même, alors que la chenille des processionnaires se referme sur elle-même encore et encore, et encore et encore, alors que ma main et mon bras commence à se couvrir d'un fin voile de sueur, alors que ma main glisse de la sienne au cinquième tour, troisième temps sur quatre, elle la rattrape fermement. Elle ne me regarde pas mais elle ne lâche pas ma main. Peu à peu, je comprends que la danse est spécifique au morceau, ou du moins qu'ils sont liés par un contrat sublime et inné. Je me cale sur le rythme des pas, qui est le rythme du village, donc celui du monde ce jour-là. Je traverse le Styx -inutile d'en faire trop. Inutile. C'est la noblesse qu'il faut trouver, le bonheur d'être là dans le présent. C'est le bal, les vieux sont beaux et les jeunes aussi. Ça y est, j'y arrive, quel bonheur ces derniers tours ! Le grain de sable est devenu un rouage huilé, alors que le rythme s'accélère encore. Dans mon euphorie, j'ai l'impression d'être tinien, je veux inviter le monde entier à danser. Tout est un cadeau -le porc grillé, les litres de vin, les moutons qui bêlent, le vent qui continue de souffler et l'eau de la montagne qui arrive dans la fontaine voûtée, alors que la musique s'arrête net. Applaudissements.

Je me regarde dans l'eau : je suis un chat au poil luisant et aux longues moustaches.

Το να χορεύεις στην Ελλάδα σημαίνει να ζεις το παρόν.

Πάει μισή ώρα που κατέβηκα απ' το πλοίο με την καμινάδα του να καπνίζει ασταμάτητα, κι έτσι δεν γνωρίζω μήτε το βήμα, μήτε το τραγούδι, την ελαφρότητα ή την παράδοση.

Μπαίνω στον κύκλο του χορό, προσκεκλημένος από την Κλεοπάτρα, και νιώθω σαν μια τρεκλίζουσα, αμούστακη γάτα. Προσπαθώ να συγχρονιστώ, να τα πάω καλά: τα πρώτα μου βήματα είναι φοβισμένα άλματα που ασκούν ένταση στις γάμπες μου.

Έχει πολύ αέρα.

Κοιτάζω την όμορφη και αέρινη γειτόνισσά μου που σέρνει τον χορό στην παγανιστική και προγονική του πορεία. Δεν με κοιτάζει, αλλά δεν αφήνει το χέρι μου, κι ακόμη όταν η κάμπια της πομπής κλείνεται στον εαυτό της, ξανά και ξανά και ξανά και ξανά και ξανά, όταν το χέρι μου και ο βραχιόνας μου αρχίζουν να καλύπτονται από ένα λεπτό πέπλο ιδρώτα κάνοντας το χέρι μου να γλιστράει μέσα από το δικό της στην πέμπτη γυροβολιά, πάντα σε ρυθμό τριών τετάρτων, αυτή το συγκρατεί με σταθερότητα. Δεν με κοιτάζει, αλλά δεν αφήνει το χέρι μου. Σταδιακά συνειδητοποιώ ότι τα βήματα που συνοδεύουν το τραγούδι είναι συγκεκριμένα, ή τουλάχιστον, ότι συνδέονται με ένα μεγαλειώδες, έμφυτο συμβόλαιο. Ακολουθώ το ρυθμό των βημάτων που είναι ίδιος με τον ρυθμό του χωριού, κι επομένως του κόσμου όλου την ημέρα αυτή. Διασχίζω τον χθόνιο ποταμό Στήγα - μα, ας μην το παρακάνουμε. Δεν χρειάζεται. Ας γυρέσουμε την ευγένεια, την ευτυχία του να βρίσκεσαι στο παρόν. Ο χορός που αναδεικνύει πόσο όμορφοι είναι οι ηλικιωμένοι όπως και οι νέοι επίσης. Αυτό είναι, φτάνω στο ποθούμενο, εκεί, και τι χαρά που μου δίνουν τώρα αυτοί οι τελευταίοι γύροι! Ο κόκκος της άμμου λειτουργεί πλέον σαν καλολαδωμένο γρανάζι καθώς ο ρυθμός επιταχύνεται. Μέσα στην ευφορία μου νιώθω Τηνιακός, θέλω να προσκαλέσω όλο τον κόσμο να χορέψει. Τα πάντα γύρω μου είναι ένα δώρο - το χοιρινό στη σχάρα, το κρασί που ρέει, τα πρόβατα που κλαψουρίζουν, ο άνεμος που φυσάει ασταμάτητα και το νερό του βουνού που τρέχει από την θολωτή βρυσούλα, όταν η μουσική σταματά. Χειροκροτήματα.

97

Κοιτάζω τον εαυτό μου μέσα στο νερό: είμαι μια γάτα με γυαλιστερό τρίχωμα και μακριά μουστάκια!

this book is an artist edition of 100 by aurèce vettier & Paris – Délos editions
published as part of Kinono residency in april-may 2022 in Tinos, Greece.

warm thanks to
Kleopatra Haritou
for her immense and precious help with translation

special thanks to
Christos Artemis
Alexia Pappa
Steve Bates
Adam Fish
Erato Kouloubi
Eleni Zervou
the marble workshop of Chora
darmo art

AV - 2022 - M - 246
printed on Chagal 260gr and Samoua 100gr papers by Tinos Print
(c) aurèce vettier studio – 231 rue Saint-Honoré – Paris 1er